

Magnumfeltprogrammet bør endres!

[\(hent en versjon for utskrift av dette dokumentet\)](#)

Magnumfelt-programmet ble mottatt som en flott fornying av feltskytingen. Det kom samtidig med det nye Spesialfeltprogrammet, og ble hilst velkommen av en rekke skyttere som et endelig farvel til gammeldagse holdninger innad i NSF.

Dette programmet antok en skulle løse to problemer på en og samme tid, to problemer det absolutt er på sin plass å se nærmere på, forklare bakgrunnen for, og hvilke konsekvenser det har hatt for NSF, som organisasjon og sportslig.

Myteomspunne skytevåpen

Dette med magnum håndvåpen har blitt mye misforstått og vært omspunnet av en rekke myter i vårt land, og innenfor den internasjonale skytterunion. Dette var noe mistenkelig og mystisk, som kom fra USA, det kunne knapt nok kalles stuerent, og ble av enkelte, som overdriver sin egen betydning voldsomt innenfor sportsskytingen på verdensbasis, sett på som ”useriøst” og ”bare for amerikanske cowboys”.

La oss se litt på historien, både for disse våpentypene, ammunisjonen, og samtidig se på dette i forhold til den tradisjonelle pistolskytingen, slik den bedrives innenfor OL- og VM-sammenheng.

De første offisielle magnum håndvåpnene ble lansert av Smith & Wesson i 1935, da .357 Magnum-revolveren så dagens lys. Allerede den gang oppsto en rekke myter : produksjonsnr.1 av disse revolverne ble overlevert sjefen for FBI, J. Herbert Hoover, i form av et gravert, initialisert spesialeksempplar, noe S&W reklamerte med.

Samtidig var produksjonen av disse revolverne ikke satt inn i vanlig produksjon, men ble håndlaget ett og et i et verksted tilsvarende det som i dag har navnet S&W PC, Performance Center.

Derfor måtte man forhåndsbestille disse revolverne, og i alle år før krigen, selv i økonomiske

nedgangstider, var ventelisten lang, og det sies at S&W ikke kunne levere alle bestillingene. Produksjonen av sivile våpen ble stanset etter angrepet på Pearl Harbour i 1941, og kom ikke skikkelig i gang igjen før relativt lenge etter krigen. Da ble også magnumvåpen satt i vanlig produksjon, og ble alminnelig tilgjengelig.

Men da var allerede myten skapt: man sa at .357 magnum var et kaliber forbeholdt og reservert for FBI og andre spesielle politistyrker. Noe som definitivt aldri stemte med virkeligheten.

I 1956, etter at behovet og etterspørselen for .357 var imøtekommet, og en lang rekke andre produsenter var kommet på markedet med .357 våpen, kom neste trekk fra S&W, da ble .44 Magnum lansert, som "the worlds most powerful handgun".

Til å begynne med ble det lansert en lang rekke fantasifulle historier av våpenskribenter og andre journalister, som stort sett hadde det til felles at de aldri hadde skutt med et slikt våpen selv.

En populær vandrehistorie (som var arvet fra .357-dagene) var politimannen som skjøt mot en flyktende gangster-limousine, skjøt gjennom koffertlokket, bakseteryggen, forseteryggen, (gangsteren), dashbordet, torpedoveggen, for omsider å treffe motorblokken, som ble pulverisert!

Alle som har studert en gammel big-block amerikaner fra 1950-tallet (eller 1930-tallet for den saks skyld), vet instinktivt at slike historier er det som kalles horse-puckey over i USA.

Ei slik kule, det være seg .357 eller .44, ville ha hatt store problemer med å gjennomtrengte BÅDE koffertlokk og bakseterygg – for ikke å snakke om torpedovegg!

Juridiske spissfindigheter.

Men slike gamle myter festet seg. Innenfor det norske politiet hørte man også slikt, selv om etaten aldri fikk utdelt slike, og selv om slike våpen er nærmest totalt uegnet som tjenestevåpen i en etat hvor man i gjennomsnitt skyter mindre enn 500 treningsskudd i året. Slikt krever GOD opplæring og LANGVARIG trening, - for å være et brukbart våpen.

Når politiet skulle re-væpnes mot slutten av 1970-tallet, og de gamle svake og gebrekkelige lommepistolene, som var etterladenskaper etter den tyske okkupasjonen, Walther PP, Walther

PPK, Mauser 1910, Mauser 1934 og Mauser HSC, (alle i kaliber 7,65mm), skulle erstattes, valgte politiledelsen å gå for en dobbeltspenner revolver.

En slik revolver er alltid et godt valg som tjenestevåpen og som selvforsvarsvåpen; de er enkle å lære seg å bruke (så snart tønna bare er ladd!), det er lite eller ingenting som kan slå klikk, og om man for en "hangfire" er det bare å trykke en gang til på avtrekkeren, så kommer en NY patron fram, klar til skudd, uten vanskelig prosedyre og tidstap.

Valget falt på S&W model 10 M&P, i kaliber .38 Spec. Et fornuftig valg, alle forhold tatt i betraktning. Revolver krever mindre opplæring enn automatpistol, .38 Spec er et relativt midt kaliber å skyte med, men som allikevel har noe i nærheten av tilstrekkelig kraft.

Men blant endel av tjenestemennene har man alltid hatt skepsis til både våpenet og kaliberet. Mange har gjennom årene uttalt at de føler seg "underbevæpnet", sammenlignet med potensielle trusler i skarpe situasjoner.

På den sivile siden falt dette sammen i tid med et velkjent fenomen fra Hollywood: vi fikk filmene hvor Clint Eastwood spilte politimannen Callahan, som var bevæpnet med noe så upraktisk som en S&W model 29, med 8 3/8" løp, i kaliber .44 magnum.

Denne filmen ser ut til å ha truffet en tidsånd, og fikk raskt 3 – 4 etterfølgere, og en hel haug av etterligninger, hvor tema var "good cop killing bad guys with large caliber guns".

Plutselig skulle hele verden ha revolverer i kaliber .44 magnum, både i USA, hvor salget så langt hadde vært skuffende.

Tidligere kjøpte samlerne noen våpen og la dem i safen, resten leste skrytet og "the tall stories" i våpenbladene og lot det bli med det, og også her i Norge, hvor "ingen" tidligere hadde vært snyderlig interessert, skulle sportsskytterne plutselig ha og prøve selv.

I en mer liberal tidsalder på våpenkontorene fikk de som ønsket det, til å begynne med kjøpe slike våpen, ved å henvise til feltprogrammet. Så gjorde et merkelig fenomen seg gjeldende: et eller annet sted ble "noen" innen politiet voldsomt bekymret for disse våpnene. Og ga seg til å finlese programmer. De var på jakt etter unnskyldning for å forby dette nye og voldsomt farlige....

Politiet søkte støtte og fant det velvilligst, hos NSF. Man konstaterte raskt at NSF ikke har programmer for slike våpen og etter hvert ble det vanskeligere å vanskeligere å få

ervertstillatelse, selv om praksisen varierte VOLDSOMT fra våpenkontor til våpenkontor. Og NSF ytret aldri et ord mot denne praksisen, tidde og trodde man tjente best på det.....

Skytterne selv reagerte.

Noen NSF-klubber, som f.eks. Trondheim PK var relativt raskt frempå, med å etablere et eget program for skyting med grovrevolver, både vanlig grov og magnum. Og fikk det godkjent av det lokale politikammeret. Dette ga skytterne der på den tiden legal dekning for våpenkjøp. Drivkraften i dette arbeidet var Trøndelag Våpen Import / Våpensentret i Trondheim under ledelse av Kjell Dag og Anders Bjørnbeth, samt Knut Larsen fra TPK, blant flere.

Denne skytingen, spesielt grov revolver, spredte seg etter hvert til andre klubber, og grov revolver ble tatt inn i den ”gammeldagse” feltskytingen, samtidig med at vi fikk klasse for militærpistol. Magnum var og forble imidlertid ikke stuerent i NSF, selv om Trondheim PK hadde et eget program for det.

At praksisen varierte og at reglene var dumme fra landsende til landsende, er mildt sagt. På denne tiden solgte Ruger en utmerket, liten og meget sterk revolver, kamret for .22 LR, kalt modell Single-Six. Som standard leverte fabrikken med en fløyelspung med silkesnor, inne i den lå det en ekstra sylinder i kaliber .22 Magnum (denne spesialversjonen er forresten å få igjen i disse dager, modellen feirer 50-års jubileum).

Det var både moro å skyte to kaliber, og presisjonen var utmerket i begge. Men! Oslofolk fikk ikke kjøpetillatelse til slikt, og var tvunget til å levere inn ekstratønna til omsmelting på Spikerverket – under henvisning fra våpenkontoret i Oslo, om at ”magumkaliber er ulovlig”!

Det utviklet seg raskt en praksis, hvor Oslo-skyttere lette med lys og lykte etter en trønder eller vestlending som ville selge sin Ruger Single-Six, inklusive ekstratønna! Slik praksis og tilfeldig håndhevelse av et (unødvendig og stivbeint) regelverk er ikke heldig, og en kan ikke leve med det i det lange løp.

NSF fikk dessuten konkurranse: ikke bare var forbundet ute av stand til å ta i mot nye ideer, det manglet også skikkelig kjennskap til våpenmarkedet og man overvurderte egen og den internasjonale organisasjons betydning m.h.t. å påvirke og lede & styre våpenmarkedet og skytternes interesser.

Nye skyteprogrammer.

Først kom Metallsilhuettskytingen. NSF fikk mange henvendelser om å ta opp dette nye, som så interessant ut, og reagerte negativt. Metallsilhuettfolket måtte gå ut og organiserte eget forbund, etter mønster av Svartkruttskytterne, og fikk senere følge av Praktiskskytterne og Westernskytterne. Atomiseringen av norsk skyttersport var innledet, noe som fortsatt er til bate for alle, både NSF selv, metallsilhuettfolket, svartkruttfolket, praktiskfolket og westernfolket....

Metallsilhuett.

Metallsilhuettfolket, approberte og fikk godkjent et regelverk inspirert fra USA, som gir medlemmene juridisk rett til å kjøpe en hvilken som helst pistol eller revolver, i et hvilket som helst kaliber, samt rifle, hagle og alle typer svartkruttvåpen, idet det finnes skyteprogram for alt som finnes av skytevåpen, pluss (antakelig) for endel våpen som ikke er i produksjon enda... Problemet har vært å få slippe til på eksisterende skytebaner, for en trenger GOD plass, og ettersom DFS eier de fleste større baner, og rifleskyttere har STOR skepsis til pistolskyttere, (større enn til politikere som er fiender av all skytesport.....), har det vist seg uhyre vanskelig å få til noe.

Magnumfelt.

Revolverskytterne i Trondheim var raskt ute og lanserte en egen vri på feltskyting, som skulle foregå kun med magnumvåpen. Skytingen har variert noe, en har forsøkt å kombinere denne skytingen med gammaldags feltskyting, og en har forsøkt å lage egne løyper. Det siste viste seg raskt å være mest fornuftig, fordi en benytter "helt feil" blinker og alt for korte hold i vanlig felt, i forhold til magnumen.

Enkelte arrangører opplevde også andre merkelige problemer, når denne skytingen spredte seg: Oppdal PK f.eks. har hatt et arrangement gående i mange år, hvor en benytter en spesiell figur, en bjørn med treffsone, satt på noe over 100 meters hold. Det viste seg å være nesten umulig å få tak i denne figuren, for i forlengelsen av et annet idiotisk "forbud" (som heller ikke er hjemlet i den norske våpenloven....), nemlig "forbudet" mot å skyte på helfigur i vanlig feltskyting, trodde og tror noen, at ettersom det er "forbudt" å jakte på bjørn i Norge (det er jo opphevet nå??), så er det også "forbudt" å skyte på slike pappfigurer (trene på å skyte bjørn, som en

tidligere politimann, og aktiv tillitsmann innen NJFF kalte det.....). Derfor måtte Oppdal PK gå til Sverige, og importere slike figurer selv, derfra, for å få avviklet sitt stevne slik de ønsker.....

Magnumfelt eksisterte altså, og levde sitt liv innen enkelte klubber, uten å bli godkjent av Forbundet, en situasjon som var uholdbar i det lange løp, spesielt med tanke på at Politidirektoratet har begynt å vise interesse for klubbenes indre liv, og hvorvidt man driver på med skyting som ikke er ”forbundsgodkjent”.

Derfor var innføringen av det nye magnumfeltprogrammet etterlengtet. Og det faktum at man hadde delt opp programmet i 2 forskjellige klasser var også etterlengtet. Det gjenspeiler stort sett og grovt sett det som er vanlig arbeidsredskap for slike skyttere og det som finnes i landet foreløpig og i dag.

Magnumfeltskytingen kom altså til verden for å avhjelpe et innbilt, juridisk problem som våpenkontorene hadde, landet over, ettersom kontorene ønsket å legge seg på en svært restriktiv linje m.h.t. våpenkjøp i disse kalibrene,

(hvorfor, egentlig? Alle våpen som erverves av NSF's medlemmer skal UTELUKKENDE brukes til sportsmessig skyting. All annen bruk er forbudt og det å bringe med seg eller bære slike våpen i dagliglivet, eller bruke dem på noen som helst måte på offentlig plass, utenfor bane eller skyteområde og i forbindelse med skytekonkurranse eller trening er forbudt, har alltid vært det og medfører tap av våpenkort og tvangssalg av våpen....)

ble det nødvendig å organisere skytingen med slike våpen som et tillegg til eksisterende konkurranseformer.

Det er god grunn til å legge merke til dette poenget, i tillegg til at det nye programmet skulle løse et konkurransemessig problem, å gi skytterne mulighet til å møtes på banen under like vilkår, så skulle programmet også avgrense og løse et *utenforliggende* juridisk problem skyttersporten sto ovenfor.

Dermed fikk man to problemstillinger samtidig, og de som lanserte denne skytingen kom i skade for å legge på seg selv noen begrensninger, som det nå er nødvendig å rette opp.

Selvpålagte begrensninger.

Det er to forhold som bør oppdateres og skrives helt om:

Kaliberbegrensninger, (som er selvpålagt og lite gjennomtenkt), og faktorkravet som er uheldig formulert..

Kalibret.

Kaliber spesifiseres som ”patronlengde større enn 25 millimeter og kaliber .357 til maks. 455”. Her har man med historieløshet å gjøre, fordi man i USA (og andre steder) har skutt ”magnum-ammo” i mer enn 50 år før S&W lanserte .357 magnum i 1935.

Det er et oversett faktum, men i USA ble det raskt populært med pistol og rifle i samme kaliber, denne trenden startet med de første praktisk brukbare bøylerepeterværene, hvor man f.eks. fikk revolver og rifle i samme kaliber, .44-40. Kort tid etterpå fant man på å kamre revolver og gevær i flere av de populære amerikanske riflekaliber som den gang fantes – i dag er 32-20 mest kjent og både Colt og S&W kamret flere revolvere i dette kalibret. Enkelte hevder at dette faktisk var det første ”magnum”-kaliber for revolver i alminnelig bruk i USA.

(Det finnes gamle sanger, f.eks. en fin, god, gammel blueslåt av Leadbelly, hvor han synger dette kalibrets pris, en kraftig livsforsikring for en fattig stakkar født og oppvokst i Mississippi-deltaet. Sangen heter 32-20.....)

I Europa hadde en andre alternativer, og ettersom europeerne var tidligere ute med automatpistoler enn USA, fikk man flere kraftige, men finkalibrete og relativt små patroner, som alle er ”magnum” – en kan nevne 9mm Mauser (og for øvrig 7,63mm Mauser som hadde verdens kjappeste pistolkule inntil .357 kom....) og et i dag ukjent kaliber: 8mm Roth-Steyr. Alle disse har en ballistikk som ligger over det som ellers har vært alminnelig innen pistol.

Slike magnumkalibre har kommet og gått opp gjennom historien, f.eks. kom et splitter nytt fra Canada, rett etter WW2 : .45 NAAC, og vi kjenner et annet fra de tidligste pistoltypene, .45 Mars. Begge ble ansett som alt for kraftige til praktisk militært bruk.....

Når man i klasseinndelingen for magnum 2 setter en maks kulestørrelse, er det ikke historisk korrekt, og fokus henger på noe som er magnumammunisjon uvedkommende. Det er grunn til å anta at dette er et venstrehåndsarbeid fra de som har skrevet spesifikasjonen, og at det gjenspeiler holdninger fra gamle dager, og at man bare hodeløst har kopiert fra andre programmer. Jeg tenker på det uheldige maksimumskravet til kulediameter som av en eller annen tåpelig grunn har sneket seg inn i programmet : maks .455". Det eneste kalibret jeg kommer på i farten med .455" kule er .455" Webley – og DEN er så visst ingen magnum akkurat!

Men et kaliber som ER magnum, er 45-70. Det finnes revolvere å få kjøpt i det kalibret, men med en kulediameter på .458" er den ulovlig i Norge.....

Det som først og fremst kjennetegner magnumvåpen og deres ammunisjon er KAMMERTRYKKET som utvikles i patronen.

Kaliber per se, har liten eller mindre betydning i denne sammenheng, fordi denne delene av programsspesifikasjonen ikke skal løse konkurransemessige forhold, men åpne for at skytterne skal ha juridisk dekning for og tillatelse til erverv av slike våpen, LANDET OVER.

Kaliberbegrensninger hører EGENTLIG inn under klasseinndelingen, men på en indirekte måte, slik programmet nå er skrevet.

Derfor bør alle kaliberbegrensninger *fjernes* fra konkurranseprogrammene, og *nye klasseinndelinger* innføres, som både ivaretar tidligere og eksisterende ammunisjonsstyper, og er åpent i forhold til en rivende teknisk utvikling vi ser akkurat nå på ammunisjonssiden. Slik programmet i da står, inneholder det dessverre tekniske begrensninger, som på nytt innfører samme type begrensninger som magnumfeltprogrammet skulle løse!

Faktorkravet.

I og med at vi stadig ser kraftigere og kraftigere ammunisjon i vanlige tjenestevåpen, spesielt i USA, og i og med at Magnumfelten er åpen også for automatpistol (det er faktisk dekning for å lese programmet slik, at man kan søke om og bør få erverv både for revolver i Mangnum 1 og 2 OG pistol i Magnum 1 og 2 med dagens program...),

bør man stoppe opp et øyeblikk og komme med en bedre definisjon på hva Magnum-kaliber egentlig er.

Bare siden millenniumskiftet er det lansert flere kaliber som ligger innenfor magnumklasse:

.357 SIG

.32 Defender

.32 NAA

.500 S&W

Ingen av disse ville være "tillatt" etter dagens regler. Andre patroner ligger godt opp mot kravet på enkelte punkter:

.40 S&W

Her er det særlig grunn til å være oppmerksom på "mammut-kalibret" .500 S&W. For første gang lanserer S&W et kaliber større enn .45.

Uttrykket "*The Worlds Most Powerful handgun*" har nettopp fått nytt innhold. .500 S&W ER verdens kraftigste serieproduserte håndvåpen med tilhørende ammunisjon. På samme måte som .44 magnum satte en ny standard for over 40 år siden, er dette innledningen til en ny æra innenfor dette området. Selvsagt har Wildcatfolket ENDA kraftigere saker på lager, selvsagt tilbyr desert-ørn folka sin "biggest fucking revolver" i riflekaliber, men den kan knappast kalles serieprodusert og den er ikke synderlig tillitsvekkende heller, sies det. Men .55 S&W er et offisielt kaliber, og patronens egenskaper rapporteres som vel avbalansert – kraften til tross.

Det er all grunn til å anta at satsingen er såpass alvorlig ment fra S&W, og at det kommer til å vekke såpass oppsikt, at det nye kalibret kommer til å bli grensesettende, slik som .357 magnum ble for 68 år siden og .44 magnum ble for 47 år siden.....

For, det er all grunn til å stoppe opp og se på to forskjellige fenomener som nå skjer samtidig.

I USA, som er hovedlandet og hovedmarkedet innen pistol, og som bestemmer utviklingen innen pistolskytingen i verden, kommer stadig flere og flere kraftige håndvåpen.

I kraft av USA-markedets voldsomme betydning, MÅ dette markedet bare ha hovedoppmerksomheten. Det blir FEIL når man har hovedoppmerksomheten mot et nasjonalt forbund eller internasjonalt forbund, simpelthen fordi disse "markedene" blir for små til å opprettholde noen pistolproduksjon i lengre tid, alene.

Se bare på to våpentyper: konkurransepistol i kaliber .22 LR/.32 LR, f.eks. Walther GSP kontra revolver i .357 magnum, f.eks. S&W model 686. På tross av at Walther'n er et meget anerkjent konkurransevåpen, og meget vanlig på norske og europeiske baner, er dette et meget esoterisk våpen og uvanlig våpentype, produsert i noen få eksemplarer, sammenlignet med S&W's berømte revolver. Det finnes hundretusenvise av pistolskyttere som knapt nok har sett, langt mindre holdt i en GSP..... Da går det bare ikke an å tro at "forbundet" skal sette standard i markedet, i en særlig lang tidsperiode....

Se bare på diskusjonen innad i NSF, FØR vi fikk magnumfelten : den gang hevdet *skivepistol-fundamentalistene* at .38 Special var det maksimalt tillatte kaliber (de så bort fra godkjente og gamle og hederskronte kaliber (i revolver), som .44 Special, .45 Colt, .45 Auto Rim og .45 ACP, historie- og kunnskapsløse som de selvsagt var.....).

Når de så fikk en S&W katalog, med beskjed om å finne fram de våpen som fortsatt er i produksjon og som er velegnet til formålet, og – til sin store skrekk – oppdaget at S&W hadde lagt ned produksjonen av praktisk talt alt i .38 Special, erstattet det med .357 Magnum, og omtrent utelukkende lager .38 Special i såkalte snubnoserevolvere med løp kortere enn 3", fikk man mange merkelige reaksjoner.....

Nå foregår som nevnt to fenomener samtidig innefor pistolskytingen:

1. Kraftigere og kraftigere GROV-kaliber lanseres, med .500 S&W som en foreløpig topp
2. Kraftigere og kraftigere lommepistolkaliber lanseres, med 32 NAA og nå nylig : .17 MMR som et foreløpig minimum.

Det er ingen grunn til å tro at utviklingen stopper, verken når det gjelder ammunisjon eller våpen. Det er all grunn til å anta at det kommer pistoler som ligner dagens magnum-revolvere, kamret for ”fin-magnum”, faktisk HAR vi allerede flere slike, som nevnt i kaliber 32-20 fra gode gamle dager, og Rugers velkjente Blackhawk i kaliber .30 US, som absolutt! Er en liten magnumpatron! Og sist men ikke minst Taurus ”Raging Hornet” i kaliber .22 Hornet, som absolutt er en liten magnumpatron, om uttrykket overhodet skal ha noen mening.....

Det blir for dumt om vårt eget regelverk skal forhindre noen fra å kjøpe slike småmagnum-våpen, det har ingen juridisk betydning, ei heller har det noen TAKTISK betydning sett fra et politimester-synspunkt, slike våpen er jo ikke ”kraftigere” enn deres egne tjenestevåpen, selv om de har en flatere kulebane – OG alle SLIKE argumenter er skyttersporten uvedkommende!

Vi skyter hull i papp-skiver og skal ha oss frabedt motiver som tenderer mot konfrontasjoner med politiet – slikt kan ikke og skal ikke reguleres av våpenlovene og våpenforskriften, de kriminelles gjøren og laden skal reguleres og helst stoppes via straffeprosessloven.

Derfor skal man FJERNE kaliber-begrensninger, og holde seg til ett kriterium, ved at man innfører klasser basert på lignende faktorkrav som man allerede har i dag, innen magnumfelt, men tar hensyn til at det foreligger mange flere kaliber, enn de man i dag anerkjenner, og foretar en nyinndeling slik basert at man UTNYTTER mangfoldet, og deler inn klassene slik at det blir passende avstand og vanskelighetskrav i mellom dem. Og avventer en teknisk utvikling både på våpensiden og ammunisjonssiden, og er åpen for nye muligheter på begge fronter.

Klasseinndelinger, (som også er for dårlig gjennomtenkt.)

Vi har i dag to klasser innenfor Magnumfelt, Magnum 1 og Magnum 2.

(Enkelte skyttere med basis i vanlig skiveskyting, blander for øvrig dette med klasseinndeling sammen med skivepistol-programmenes klasseinndeling, som handler om skytternes opparbeidede status som skyttere : en velmerittert skytter, med gode resultater å vise til, flyttes etter nærmere spesifiserte regler opp i klasse, inntil han skyter i høyeste klasse, blant eliten. DET ER IKKE DET VI SNAKKER OM HER!)

Dagens Prøveprogram :

Det er nødvendig først å ta en liten kikk på dagens program, (som egentlig er å betrakte som en prøveordning, for å samle erfaring innen NSF), og sammenligne hvordan dette programmet slår ut for endel kjente våpentyper, og deretter ta opp til debatt hvorvidt man kan komme med forbedringer av dette programmet, og hva det eventuelt vil koste og bety, for skytterne, arrangørene og (selv om det egentlig ikke skal interessere verken skytterne eller forbundet :) om det får noen praktisk betydning for lovgiver.

Spesialfelt

Nasjonalt Program

Norges skytterforbund vedtok på styremøtet 24.11.-25.11.00 å approbere spesialfelt som egen skytegren. Det ble vedtatt 4 nye våpengrupper som hører inn under spesialfelt, og det ble vedtatt et eget reglement for disse. De nye våpengrupperne er Spesialpistol, Spesialrevolver og Magnumfelt 1 og 2. Dette vedtaket har gyldighet fra og med år 2001.

Reglement for spesialfelt:

Fagkomite Pistol har vedtatt nytt reglementet for spesialfelt. Det nye reglementet gjøres gjeldende f.o.m. NM felt på Løvenskiold-banen 29.7-3.8.

SPESIALFELT

8.26.3

Magnumfelt 1 og 2

Revolver og pistol tillates.

”Magnumfelt 1” fra og med kal. .357, til og med kal. .40.

”Magnumfelt 2” fra og med kal. .41, til og med kal. .455.

Det settes ingen begrensninger på våpenets mål og vekt.

Rekyldempende innretninger som kompensator, ”magnaporting” og lignende tillates ikke.

Avtrekkvekt min. 1360 gram. (Single actionavtrekk sjekkes dersom dette kan brukes)

Det tillates kun åpne sikter, faste eller stillbare.

Det skal være tilnærmet like, symmetriske skjefteplater uten håndstøtte.

Det lades med 6 patroner, kulen kan være med eller uten mantel.

Krav til ammunisjon i "Magnumrevolver 1" :

Minste hylselengde for ammunisjon i "Magnumrevolver 1" er 25mm.

Minste kulevekt for ammunisjon i "Magnumrevolver 1" er 140 grains.

Faktorkrav i "Magnumrevolver 1" er 190.

$\text{Kulevekt (grain)} \times \text{Kulehastighet (fot pr. sekund)} / 1000 = 190,00$

Krav til ammunisjon i "Magnumrevolver 2" :

Minste kulevekt for ammunisjon i "Magnumrevolver 2" er 210 grains.

Faktorkrav i "Magnumrevolver 2" er 275.

$\text{Kulevekt (grain)} \times \text{Kulehastighet (fot pr. sekund)} / 1000 = 275,00$

Program

Det er ingen begrensning på skyteavstand for magnumfelt 1 og 2, men det anbefales en økning av skytetiden, 4 til 8 sek. ekstra eller mer, om skivene blir vanskelig å treffe p.g.a. størrelse og avstand.

Det skal ikke skytes med beste eller dårligste hånd, ellers benyttes de kommandoer og regler som gjelder ved feltskyting.

½ program, 5 standplasser, tillates når dette er gjort kjent i innbydelsen.

Startkontigent bør da være tilsvarende redusert.

8.26.4

Klasseføring

Det skal kun nyttes en klasse i åpne spesialfelt stevner, klasse A.

Punktvis gjennomgang av programmet

1. Om man tar for seg dette programmet punktvis, ser man at man for det første stiller opp to våpenklasser, M1 og M2, og at man opererer med en grense i kaliber :

M1 : $.357 < M1 < .41$

M2 : $.40 < M2 < .456$

Tilsynelatende er dette bra, her er uten tvil de kalibertyper som er mest kjent tatt med, men.....

Programskribentene har ikke gjort hjemmeleksa si fordi :

Siden 1960 omtrent har det blitt solgt revolvere – også i Norge – i kaliber mindre enn .357 som absolutt forsvarer betegnelsen ”magnum”, det er her nok å nevne en bestemt våpentype Ruger Blackhawk i kaliber .30 US, som i aller høyeste grad er ”magnum”. Det finnes andre kalibre i samme kategori, mindre enn .357, f.eks. Taurus Raging Hornet i kaliber .22 Hornet.

I allefall siden 1990 omtrent er det solgt våpen, pistoler og revolvere i grovere kaliber enn .455 som så definitivt er ”magnum”, det er nok å nevne et par, Desert Eagle og Grizzley begge i .50 A.E. Der finnes andre kalibre i samme kategori, større enn .455

Ettersom det ikke er noen som helst annen begrunnelse for å opprette et helt eget program, med tilhørende NM, enn å komme lovgiver og administrativ myndighet i forkjøpet og skape et lovmessig grunnlag, og tilbud om aktivitet, for en våpen- og kaliber-klasse som myndighetene har stilt seg negative til, bør programmet da selvsagt utformes på en slik måte at det ikke oppstår NYE grenseområder og gråsoner, nye områder hvor administrativ myndighet kan utvise mangel på skjønn og demonstrere maktbrynde, og nekte skyttere erverv av våpentyper til sportsmessig skyting. (Vi ser da selvsagt bort fra den bonusen det også er at det er MORO å skyte med magnumvåpen, for de av oss som er litegranne spenningssøkere – det er det juridiske vi er opptatt av).

Derfor BØR man endre på klasser eller kalibergrenser som tar hensyn til de faktiske forhold på markedet og det som faktisk finnes av våpentyper, slik at denne uverdige situasjonen, og kilden til en smule opprør fjernes for godt, og slik at skytterne i dette landet blir behandlet likt overalt i landet, ved å endre kalibergrensene.

Det kan gjøres slik:

M1 og M2 : ingen grense < Magnumvåpen < ingen grense

Dvs fjerne hele kravet, fordi det taes opp, og behandles i annet punkt i programmet.

2. Punktene om mål og vekt, rekyldemping, avtrekksvekt, sikter og skjefter er helt greie og kan stå uendret, men man burde kunne åpne for skyting med optiske siktemidler – det er moro!.

3. Punktet om antall patroner tønne / magasin skal lades med er ikke like greit, fordi det ikke tar hensyn til fysisk design av en lang rekke magnumvåpen.

Det finnes magnumvåpen som er rene lommerevolvere, .357 magnum med 2” – 3” løp. Det store flertallet av disse er 5-skudds.

Det BØR være mulig å avvikle rene magnumstevner også med disse våpnene.

Det finnes magnumvåpen i kraftigere kaliber enn .44 Magnum, som også (som regel) er 5-skudds.

Ettersom man forutsetter at Magnumfelt SKAL arrangeres separat, så kan man godt legge seg på en annen linje:

Enten kan man si : Det KAN lades med 6 patroner, eller 5 patroner om klassen tilsier det.....

Eller man kan si : Det lades med 5 patroner.....

4. Punktet om kulestype, med eller uten mantel er greit, dette er feltskyting mot sikker bakgrunn, kuletypen spiller ingen rolle.

5. Krav til ammunisjonen.

Som om ikke kaliberkravet allerede var nok, kommer her ENDA et krav og begrensning til ammunisjonen. Det er to klasser Magnum 1 og Magnum 2, med hvert sitt sett såkalte faktorkrav. Dessuten er det krav om minimums hylselengde i Magnum 1 og krav om minimum kulevekt i begge klasser.

For det første : hylselengde: dette kravet er uhyre dumt, fordi det setter bom for å bruke nye og interessante kaliber i pistol, som oppfyller kravet for øvrig, og hvor ammunisjonskonstruktørens oppgave har vært å lage en så kompakt og kraftig pakke som mulig, for øvrig en ”pakke” som stiller skytteren på store prøver.

Ettersom vi ikke har noen formening hva som kommer til å skje fremover bør absolutt dette kravet fjernes helt.

Vi bør holde fast på at "magnum" har først og fremst med trykk å gjøre, ikke med patron- eller hylselengde.

For det andre : kravet til kulevekt er tåpelig, fordi det finnes magnumladninger, som oppfyller øvrige krav, som absolutt er ladet til magnumtrykk, og som ikke gir urimelig konkurransefordel, tilgjengelig som fabrikkammunisjon over disk. En bør ikke ha BÅDE faktorkrav og krav til kulevekt, det stammer fra en helt annen problemstilling og fra et helt annet program.

For det tredje : faktorgrensene. For begge klassers vedkommende har de det til felles at begge krav er satt relativt høyt, øyensynlig av frykt for at man skal få tilsig av "snikere", som forsøker å skyte magnum-klasse, med ikke-magnum ammunisjon.

I dag er kravet som følger :

Magnum 1 = 190 = 27,1 fotpund/sek

Magnum 2 = 275 = 39,2 fotpund/sek

(Det er teknisk sett "feil" å benytte "faktor", det ville være bedre å bruke "moment", målt i fotpund/sek, som antydnet over, det er en dimensjonert enhet, som også kan benyttes til å antyde rekyl i våpnet, om noen ønsker det....)

Dessverre forholder det seg slik at en ganske stor del av tilgjengelig fabrikkkladet ammunisjon IKKE OPPFYLLER disse faktorkravene.

Det kommer av at organisasjonen som steller med slikt, SAAMI, har sneket grensen for maksimum tillatt kammertrykk, både i .357 Magnum og .44 Magnum. Det kan sikkert både tilskrives amerikanske advokater og nye små lommepistoler i kalibrene.

Dette er svært uheldig, for å si det mildt. DET MÅ VÆRE SLIK AT NÅR SKYTTERE KJØPER SEG AMMUNISJON, MERKET I KALIBRET, SÅ ER DENNE AMMUNISJONEN NORMALT GODKJENT I KLASSEN. (vi holder selvsagt såkalt

SKIVEAMMUNISJON, som finnes i flere magnumkaliber, f.eks. .44 Mag, ladet til 1000 fot/s utenfor her.....)

Argumenter for dette enkle forhold har blitt møtt med at det er enkelt for "hjemmeladere" å sikre seg at ammunisjonen faktisk holder kravet.

Så enkelt er det ikke : I min erfaring som stevne-arrangør, er noen av de verste "snikerne" faktisk hjemmeladere, de har da også muligheten til å lade noen få kraftige skudd, få kronografert disse, og lade milde ladninger til konkurransebruk.... I forhold til det kunne det faktisk være en god ide å anbefale å kreve fabrikkammunisjon, i det minste i større konkurranser og betingelseløst i forbindelse med Norges-mesterskap.

Dessuten setter disse faktorkravene, høyt satt som de er, innen sine respektive klasser, uten videre flere magnum-kaliber utenfor.

Derfor, og i medhold av den tekniske utviklingen som kort skissert er slik:

- *det introduseres stadig flere "magnum-våpen", det introduseres stadig flere "magnumkaliber", både "finkaliber-magnum" og "grovkalibermagnum",*
- *derfor må programmet skrives om slik at det er åpent både i forhold til situasjonen de facto, og i forhold til den tekniske utviklingen vi allerede ser i dag.*

Det skisseres et forslag til klasser inne Magnumfeltskytingen :

Mega - Kaliber større enn .425" – faktor større enn 490,0 = 70,0 fotpund/sek
Maxi - Kaliber større enn .425" – faktor større enn 385,0 = 55,0 fotpund/sek
Midi – Kaliber større enn .354" – faktor større enn 245,0 = 35,0 fotpund/sek
Mini - kaliber større enn .354" – faktor større enn 140,0 = 20,0 fotpund/sek
Micro – kaliber mindre enn .354" – faktor større enn 70,0 = 10,0 fotpund/sek

Bakgrunnen for dette forslaget er følgende tankegang : En rask gjennomgang av det som er tilgjengelig av fabrikkammunisjon viser følgende data:

Mega : 70 fp/s
. 500 S&W = faktor mellom 65 og 102 fotpund/sek
.500 Linebaugh = faktor mellom 75 og 81 fotpund/sek
.475 Linebaugh = faktor mellom 70 og 80 fotpund/sek

Maxi : 55 fp/s

- .454 Casull = faktor mellom 55 og 70 fotpund/sek
- .50 A.E. = faktor mellom 60 og 65 fotpund/sek
- .480 Ruger = faktor mellom 58 og 62,5 fotpund/sek
- .445 Supermagnum= faktor mellom 60 og 64 fotpund/sek

Midi : 35 fp/s

- .44 Mag = faktor mellom 35 og 53 fotpund/sek
 - omtrent 9 prosent av disse ligger under det nåværende ”kravet”
- .41 Mag = faktor mellom 31 og 44 fotpund/sek
- .357 Max = faktor mellom 35 og 41 fotpund/sek
- .45 Win Mag = faktor mellom 44 og 46 fotpund/sek

Mini : .20 fp/s

- .357 Mag = faktor mellom 19 og 35 fotpund/sek
 - omtrent 40 prosent av disse ligger under det nåværende ”kravet”
- .357 SIG = faktor mellom 21 og 27 fotpund/sek
- 10mm Auto = faktor mellom 24 og 31 fotpund/sek
- .30 US = faktor mellom 20 og 22 fotpund/sek

Micro : 10 fp/s

- .22 Hornet = faktor mellom 11 og 11,7 fotpund/sek
- .32 H&R Mag = faktor mellom 13 og 14 fotpund/sek
- .32 NAA= faktor mellom 10 og 10,5 fotpund/sek

Som man ser fordeler en rekke kaliber som hver seg oppfyller krav vi stiller til moroa her fint inn i skjema.

Men så vil noen si: men hva med ANDRE kaliber? Hva med 9mm Luger eller .45 ACP, for ikke å snakke om grovpistolen over alle: .32 S&W long??

- .45 ACP = faktor mellom 23 og 28 fotpund/sek
 - oppfyller kravet til klasse Mini-magnum
- .40 S&W = faktor mellom 23 og 28 fotpund/sek
 - oppfyller kravet til klasse Mini-magnum
- 9mm para = faktor mellom 21 og 22 fotpund/sek
 - oppfyller kravet til klasse Mini-magnum
- .32 S&W Long = faktor mellom 10 og 11 fotpund/sek
 - oppfyller kravet til klasse Micro-magnum

Men hva er egentlig problemet? Om de nå *ønsker* å skyte på ekstremt lange hold med pistolene sine, la dem stille opp.....!

Omarbeidet reglement for spesialfelt:

SPESIALFELT, Magnumpistol

8.26.3 Magnumfelt, klasse Micro, Mini, Midi, Maxi og Mega-Magnum

Alle typer revolver og pistol som er innrettet for alle kaliber av såkalt magnumtype tillates.

Det settes ingen begrensninger på våpenets mål og vekt.

Rekyldempende innretninger som kompensator, ”magnaorting” og lignende tillates, men skal skyte i egen klasse.

Avtrekksvekt min. 1360 gram. (Single actionavtrekk sjekkes dersom dette kan brukes)

Det benyttes åpne sikter, faste eller stillbare, men det tillates bruk av kikkert, rødpunkt o.l. i egne klasser.

Det skal være tilnærmet like, symmetriske skjefteplater uten håndstøtte.

Det lades med 5 patroner, om ikke annet er annonsert i stevneinnbydelse

Det tillates alle typer kuler være med eller uten mantel, med eller uten blyspiss eller

lignende.

Krav til ammunisjon i "Magnumrevolver" :

Mega	–	faktor større enn	70,0 fp/s
Maxi	–	faktor større enn	55,0 fp/s
Midi	–	faktor større enn	35,0 fp/s
Min	–	faktor større enn	20,0 fp/s
Micro	–	faktor større enn	10,0 fp/s

Faktor : Kulevekt (grain) x Kulehastighet (fot pr. sekund) / 7000 = M (fp/s)

Program

Det er ingen begrensning på skyteavstand for magnumfelt, men løyper bør tilpasses den våpentype man arrangerer for.

Det er anledning til å arrangere stevner for såkalt snubnose magnum, med korte skyteavstander.

Det anbefales normalt en økning av skytetiden, slik at skytterne gies en sjanse til å kontrollere, om skivene blir vanskelig å treffe p.g.a. størrelse og avstand. Dette kan dog fravikes på korte hold, f.eks. snubnose-stevner.

Det skal ikke skytes med beste eller dårligste hånd, ellers benyttes de kommandoer og regler som gjelder ved feltskyting.

5 standplasser anses som normalstevne, når ikke annet er annonsert i stevneinnbydelse.

8.26.4

Klasseføring

Det skal kun nyttes en klasse i åpne spesialfelt stevner, klasse A.

Kommentarer.

Dette programforslaget er ”åpent” og gir en rekke fordeler i forhold til dagens prøveordning.

1. Det er ingen maksimums- eller minimums-kalibergrense – det tillater mangfold og er åpent i forhold til teknisk utvikling. Når det gjelder maksimums kaliber, bør en også ha i tankene de aller første ”magnum-pistoler”, de engelske såkalte Howdah-pistolene som hadde et voldsomt kaliber og en voldsom effekt etter dagens standard....
2. Det tillater bruk av kompensert våpen i egne klasser – det er en fordel med tanke på at enkelte skaffer seg slike våpen for jaktbruk i land det er tillatt.
3. Det åpner for bruk av optisk sikte i egne klasser, eller egne konkurranser, om så ønskes.
4. En lader alltid med 5 patroner, slik at alle eksisterende våpentyper alltid kan benyttes, om ikke annet er annonsert.
5. Det er en bedre avveiet klasseinndeling i forhold til eksisterende og fremtidige magnumkalibre.
5. Det åpnes for nye våpentyper innefor dette området, f.eks. såkalte snubnose revolvere, som i dag danner en splittet ny våpentype, uten egen konkurransegrein.
6. Det åpnes for at skytetiden kan tilpasses løype og våpentyper på en bedre måte enn prøveprogrammet.
7. Det finnes ingen kunstige begrensninger til ammunisjonsvalg eller kuletypevalg, det står skytter fritt å velge den ammunisjon som passer våpenet best.
8. Det er smartere å lære skytterne å bruke moment som ammunisjonsfaktor, fordi man da også kan lære dem å noenlunde anslå rekyl i våpenet sitt i forhold til ammunisjonsvalget.
9. Hvorfor dette forslaget, som av enkelte nok vil bli oppfattet som alt for omfattende og radikalt?
Jo, ganske enkelt – det finnes noen av oss som mener at det holder med magnumfeltet som aktivitet – men at kalenderåret er langt, så det må være rom for å utfolde seg!